

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12C/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114201839
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4114201839.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa: B. N., nar. XX.X.XXXX, bytom I. X, zast. JUDr. Peter Koscelanský, advokát, so sídlom Nitra, Fraňa Mojtu 24, proti odporkyňi: Y. D., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX, zast. Advokátska kancelária Borgulová & Péteriová, s.r.o., so sídlom Nitra, Farská 4, o zaplatenie 25.000 eur titulom nemajetkovej ujmy, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 8.000 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti náhrady nemajetkovej ujmy súd návrh z a m i e t a .

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom doručeným súdu dňa 24.1.2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal od odporkyne náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 25.000 eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporkyňa bola uznaná za vinnú a odsúdená za prečin ohovárania za to, že v mesiaci február 2012 do mája 2013 zasielala opakovane prostredníctvom pošty listové zásielky a pohľadnice, aj anonymné listy navrhovateľovi, v ktorých uvádzala, že je úchyl, kurevník, zväzda mladé dievčatá, zvoláva ich do autobusu, láka na stretnutia, obchytáva ich a inak obťažuje, že všetci ho prezývajú starý vytrtkaný kokot, alebo trtkáč. Tiež uvádzala, že sa mal kurviť a sexuálne obťažovať ženy, ktorým mal platiť za sexuálne služby, že meškáva na autobusových linkách, že nevydáva cestujúcim riadne cestovné lístky, že s autobusom zachádza k nákupnému centru Polygon, kde parkuje autobus, odprevádza ženy. Pričom tieto listy boli adresované jeho zamestnávateľovi, jeho manželke, dcéram, na Obecný úrad v obci I., na Poštu I., do Základnej školy v obci I., aj iným osobám. Takýmto konaním mu spôsobila ťažko reparable problémy u zamestnávateľa, rozvrátila jeho manželský a rodinný život, stratil dobrú povesť v obci, bol nútený liečiť sa u psychiatra a psychológa.

Okresný súd Nitra vo veci vydal dňa 1.4.2014 platobný rozkaz č.k. 12C/41/2014-14, proti ktorému podala odporkyňa v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedla, že vypisovala anonymné listy na navrhovateľa, ale len preto, že ako matka ochraňovala svoju invalidnú chorú dcéru, ktorej navrhovateľ dával neslušné návrhy intímneho charakteru. Mala dôvodnú obavu, aby si dcéra niečo nevykonala. Bola presvedčená, že keď napíše listy zamestnávateľovi a rodine navrhovateľa bude preradený z autobusovej linky L. - B. na inú trasu a dá jej dcére pokoj. Listami chcela navrhovateľa vystrašiť, aby jej dcéru viac neobťažoval. Nikomu nemožno priznať právo na ochranu osobnosti, ak konal protispoločensky, navrhovateľovi ujma nevznikla, je ochotná sa mu písomne ospravedlniť a písomné ospravedlnenie odoslať jeho zamestnávateľovi, manželke, Obecnému úradu obce I., Pošte I., Základnej škole I., a je ochotná ho zverejniť aj v regionálnej tlači a televízii.

Navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k podanému odporcu vyjadril písomne, uviedol, že skutkové tvrdenia uvádzané v odpore sú vymyslené. Odporkyňa jednoznačne zasiahla do jeho intímneho života a pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti stačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené § 11 OZ. Nevyžaduje sa vyvolanie následkov. V odpore poukazuje na súdnu prax a judikáty o oprávnenej kritike čo vôbec s jeho prípadom nesúvisí. V jeho prípade sa nejedná o oprávnenú kritiku jeho osoby ale o hrubý zásah do jeho práva na ochranu osobnosti, občianskej cti, dôstojnosti, súkromného a intímneho života.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáha ochrany osobnosti a zaplata sumy 25.000 eur ako náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu, že došlo k zníženiu jeho dôstojnosti značnou mierou v jeho intímnej oblasti. Výška sumy závisí od voľnej úvahy súdu. Poukázal na závažnosť ujmy a na okolnosti, za ktorých sa tak stalo. Konanie odporkyne bolo úmyselné, adresovala všetkým možným inštitúciám nechutné listy, tento zásah trval 1 rok a 3 mesiace. Narušený bol rodinný, pracovný život navrhovateľa. Trápne sa cíti medzi spoluobčanmi obce I.. Odporkyňa listy adresovala obecnému úradu, zamestnávateľovi navrhovateľa, pošte, škole. Bombardovala rodinu navrhovateľa, jeho manželku, deti. Výrazne zasiahla do dôstojnosti navrhovateľa, pričom nikto nemá právo zasahovať do intímnej sféry človeka. Navrhovateľ mal v práci veľké problémy, stále je pod prísnejším dohľadom. Aj keď manželka navrhovateľa nepodala návrh na rozvod, vzťahy medzi manželmi nie sú také ako predtým. Navrhovateľ pochybuje o tom, či sa to niekedy napraví. Stále je tu nedôvera, narušený bol rodinný život. Odporkyňa v podanom odpore tvrdila, že chcela chrániť dcéru, toto jej vyjadrenie považuje za vymyslené a účelové, v trestnom konaní vôbec nebolo spomínané. Aj keby to bola pravda, existujú iné prostriedky právnej ochrany. Konanie odporkyne je preukázané a vyplýva z právoplatného trestného rozsudku, kde je definované čoho sa odporkyňa dopustila. Konanie odporkyne vážne narušilo psychický stav navrhovateľa, ktorý trpí úzkosťou a depresiami. Navštevoval aj psychiatra, v súčasnosti psychológa. V konaní stačí zistiť, že takýto zásah je objektívne spôsobilý ohroziť a narušiť práva na ochranu osobnosti, nevyžaduje sa vyvolanie následku.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že je nehorázne čo zažil. Od roku XXXX je ženatý s S. N., majú dve dcéry X., roč. XXXX a B., roč. XXXX. Dcéry sú slobodné, žijú s nimi v spoločnej domácnosti. Celý rodinný život sa zmenil. Akékoľvek nedorozumenie medzi ním a manželkou sa končí jej vyhrážkami na rozvod, preto radšej odíde von. Na všetky listy manželka reagovala výčtkami, neverila mu, verila tomu čo bolo uvádzané v listoch. Listy chodievali asi raz za dva týždne, potom každý týždeň. Vždy keď prišiel list, bol medzi nimi konflikt, výčítky. Musel odísť preč z domu, nemal ani kam ísť, túlal sa po záhrade, odlúčený bol od rodiny. Momentálne je stav medzi ním a manželkou taký, že plávajú, boja sa aby sa ešte niečo neobjavilo, nejaký ďalší list. Dcéry tiež začali od neho bočiť, už neboli rodina, prestali chodiť aj na zábavy, nechodili nikam, boli doma. Nemôže prejsť ani po dedine, pretože na neho pokrikujú, aj v dedine, aj v robote, že je Casanova. To sa nedá vymazať, aj po takom čase je to stále tu. Nespával, spával dve hodiny, pozeral televízor, spával sám vo svojej posteli. Musel navštíviť psychológa, lenže sa bál, že keď sa to dozvedia v práci, tak že s ním ukončia pracovný pomer. Bol mimo, stále nad tým rozmýšľal pozeral na ľudí, stále rozmýšľal nad tým kto píše listy. Je vodič z povolania, v práci sa jeho pracovné zaradenie nezmenilo. Keď chodili listy, vedúci si ho zavolať, chcel vysvetlenie, bolo mu povedané, že keď sa to bude opakovať, bude musieť z práce odísť. Keď bolo podané trestné oznámenie, tak sa situácia trochu ukludnila. Boli vykonávané voči jeho osobe kontroly revízorom, vedúcim. Kontrolovali ho počas jazdy, kontrolujú ho stále. Jeho otec keď sa o tomto dozvedel, dostal infarkt, s ostatnou rodinou zo strany manželky sa nenavštevujú, stýka sa len so sestrou. Intímny život s manželkou už neexistuje. Navštevoval psychológa PhDr. K., lieky neužíval, ako vodič ich nemôže užívať.

Právna zástupkyňa odporkyne na pojednávaní trvala na skutočnostiach uvádzaných v odpore a v písomnom vyjadrení. Odporkyňa tvrdí, že nedošlo až tak k závažnému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa a žiada návrh zamietnuť. Odporkyňa prestala s písaním anonymných listov po začatí trestného stíhania, keď sa o tom dozvedela, že je obvinená, že ju odhalili. Uznala svoju chybu, priznala sa, nebránila sa. Podrobila sa trestu, nepodala odpor, ani odvolanie. Svoj čin oľutovala. Uvedomila si závažnosť svojho konania, verejne sa ospravedlnila navrhovateľovi, jeho zamestnávateľovi, aj dcéram. U navrhovateľa nedošlo až k takému závažnému zásahu do jeho osobnostných práv, manželka sa s ním nerozviedla, v práci nedostal výpoveď, nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi psychickým stavom navrhovateľa a konaním odporkyne. Sám navrhovateľ zverejnil celú kauzu v médiách, 18.7.2013 to bolo odvysielané v správach v Markíze na TV JOJ, vyšiel článok v Nitrianskych novinách. Aj

odporkyňa má psychické problémy, dopustila sa trestného konania, tých príčin, ktoré viedli odporkyňu k takémuto správaniu, bolo viac. Manžel odporkyne bol v zlom psychickom stave. Medzi navrhovateľom a odporkyňou vznikol v r. 2012 vzťah, odporkyňa sa za to hanbila, preto na to v trestnom konaní nepoukazovala, bolo to uvedené v jej výpovedi, vyšetrovatelka sa viac tomu nevenovala. Zoznámila sa v r. 2012 s navrhovateľom. Navrhovateľ ju začal ústnymi prejavmi zvädzať, hovoril jej, že je pekná. Pre problémy v rodine sa odporkyňa na navrhovateľa namotala. Dospelo to k intímnemu vzťahu. Potom navrhovateľ dával neslušné návrhy jej dcére. To odporkyňu viedlo k tomu, že začala s tým konaním. Dcéra odporkyne prekonala mozgovú obrnu, je na invalidnom dôchodku. Od medializácie celej kauzy trpela odporkyňa duševnými problémami. Pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy súd má vychádzať z toho za akých okolností došlo k zásahu do osobnostných práv a či došlo k závažnému porušeniu osobnostných práv a či tu existuje príčinná súvislosť.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že v auguste 2011 chodil navrhovateľ zastupovať do B., zblížili sa. Keď vystupovala z autobusu, chytil ju za stehno, alebo ju ťahal za ruku, hovoril že sa ešte uvidia, chcel prísť na kávu, že ju hľadal. Viackrát jej povedal, aby na neho čakala a on neprišiel, robil si z nej dobrý deň, preto začala písať tie listy, mali spolu aj intímny styk, vyvolával jej, zasiahla do osobnostných práv navrhovateľa, spôsobila to, ľutuje to.

Svedkyňa S. N. - manželka navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že s navrhovateľom spolu žijú 37 rokov, listy začali chodiť na jeseň 2011. Najskôr tomu nechcela veriť, lenže postupne to gradovalo. Listy chodili jej, dcéram, jej zamestnávateľovi, zamestnávateľovi navrhovateľa, v listoch boli oplzlosti, nechcela ich preberať, keď listy pred sebou rozprestrela, všetky boli písané jednou rukou, pár listov bolo iným písmom, s navrhovateľom sa začali vadiť, narušilo to ich manželstvo, hádali sa, dcéry od neho bočili, neskoro chodili domov, hanbili sa za neho. Aj jej kolegyne dostali list, pýtali sa čo to má za manžela. Dovtedy normálne spolu žili. Teraz sa stále vadia, nemajú kľudný život, ona vybuchne, alebo on vybuchne, radšej odíde do záhrady. Dokiaľ nezačali chodiť listy ich manželstvo s navrhovateľom bolo kľudné, keď prišiel z práce domov dali si kávu, porozprávali sa, sedeli za jedným stolom aj s dievčatami. Lenže potom ako začali chodiť listy, navrhovateľ nespával v spálni, spával inde, intímny život zhasol. Teraz je ich vzťah taký, že spávajú v jednej posteli ale nič medzi nimi nie je. Nie je to, to čo by to malo byť, dôvera medzi nimi nie je. Príčinou tejto situácie sú listy, ktoré chodili.. Keď sa blížila streda, štvrtok, vedela že budú listy, chodili každý týždeň od jesene 2011 do mája 2013, adresované boli jej, dcéram, starostovi obce, vedúcej pošty, kolegyňiam. To čo bolo v listoch popísané nebola pravda, boli v nich písané oplzlosti, navrhovateľ bol v listoch pošpinený. Keď sa navrhovateľa pýtala na listy, povedal že to nie je pravda, že nevie kto ich písal. Verila mu pretože ho pozná, vie aký je, nepochybovala o ňom. Uvažovala o rozvode. Dcéry sa hanbili za otca, povedala, že buď sa to skončí rozvodom alebo si niečo vykoná, bola to hanba, listy chodili po celej dedine. Keby to čo bolo písané v listoch bola pravda, určite by sa s navrhovateľom rozviedla. Verila mu, vie čoho je schopný. Narušené vzťahy medzi nimi boli. Nad určitými vecami čo boli písané v listoch uvažovala. Bola to pravda, nebola to pravda. Možno aj pochybovala, nevie. Na druhej strane nepochybovala, ale zobralo ju to. Povedal že osobu, ktorá písala listy, že ju pozná z videnia, že je to cestujúca z B., až potom zistil jej meno, povedal že nevie prečo to robí, že s ňou nebol v styku. Médiá kontaktovali policajti. Vedeli o tom rodinní známi, vedela o tom pošťárka, policajtká za ňou chodila do školy kde pracujem ako vychovávateľka. Stretla sa s reakciami prečo sú tu zase policajti, v škole aj od susedov.

Svedkyňa B. N. - dcéra navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že s navrhovateľom žijú v jednej domácnosti. Dovtedy ako začali chodiť listy bol ich vzťah harmonický, normálny, ako vzťah otca s dcérou. Chodievali na výlety, trávil čas ako rodina. Po listoch sa situácia radikálne zmenila, prestala s navrhovateľom komunikovať, chodila neskoro z práce domov, aby sa s ním nemusela stretnúť, nepýtala sa ho, či je alebo nie je pravda to čo je v listoch písané. Nerozprávali sa o tom. Rozprávali sa len o určitých veciach týkajúcich sa rodiny. Prestala navrhovateľovi veriť, pretože každý chlap je niečoho schopný. Listy chodili aj na jej meno, dostala tri listy, čítala ich. V súčasnosti si hľadajú k sebe cestu. Potom ako listy prestali chodiť sa rozprávali, vysvetľoval, že to nie je pravda, zistené to bolo aj na základe vyšetrovania. Vyriešené to bolo v r. 2013, v tom čase to bolo aktuálne. Potom sa už človek snažil na to zabudnúť. O listoch vedela pošťárka, starosta, úradníčky na úrade a takto sa to začalo šíriť. Ostatné okolie sa o tom dozvedelo po zverejnení v televízii. Stretla sa s odmietavými postojmi, s ukazovaním na ulici. Navrhovateľ jej povedal, že tú osobu nepozná.

Svedkyňa X. N. - dcéra navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že žije s rodičmi v jednej domácnosti. Na otca bola vždy naviazaná, mala voči nemu plnú dôveru. Chodila s ním, keď niečo robil tak bola pri ňom. Keď začali chodiť listy, keď prišiel prvý list zrútil sa jej svet. Prvý list prečítala, nevedela čo si má o tom myslieť, listy chodili každý týždeň. Ostatné listy nečítala, nemala odvahu čítať ďalšie listy, nedalo sa to. Keď prišiel prvý list, stratila dôveru voči navrhovateľovi. Ich vzťah nie je taký aký býval. Až keď mama podala trestné oznámenie viac sa začali o tom rozprávať. Sama nemala odvahu pýtať sa na to. Navrhovateľ sa snažil vyvrátiť že to čo je písané v listoch nie je pravda. Zo začiatku mu neverila.

Svedkyňa Y. T. - rodinná priateľka na pojednávaní uviedla, že rodina navrhovateľa bola harmonická rodina, majú spolu dve deti a ešte jedno dieťa vo výchove. Bola to vážená rodina v dedine. Mohli byť príkladom aj pre ostatných. On bol poslanec, ona vychovávateľka. Manželka navrhovateľa sa jej zdôverila čo sa stalo, aké listy chodia, pohľadnice, čo je v nich písané aké opizlosti, že chodia na jej adresu, aj do školy, aj starostovi, aj zamestnávateľovi navrhovateľa. Plakala, bola nešťastná. Nevedeli kto je pisateľom listov, diskutovali kto by tak mohol byť. Táto harmonická rodina je rozhasená až doteraz, bola to pre nich veľká psychická záťaž. Po dedine sa šírili reči, navrhovateľ s manželkou boli veľmi aktívni, kde mohli tam vystupovali, pomáhali, zúčastňovali sa spoločenských akcií, ktoré sa v obci organizovali. Teraz je z nich utiahnutá rodina, prestali chodiť aj do kostola, ťažko to znášali. Pri spoločných stretnutiach boli bez nálady, aj ich stretnutia sa obmedzili. Na dedine je to tak, že polovica uverí a druhá polovica vyrýva, posmeškujú. Manželka navrhovateľa mala veľmi ťažké chvíle, často uvažovala, že podá žiadosť o rozvod, povzbudzovala ju aj dievčatá nech vydržia, že to nie je tak ako je to napísané, že musia navrhovateľovi veriť. Lenže listy chodili pravidelne, manželka navrhovateľa mala smrť v očiach keď mal zasa prísť list. Debatovala aj s navrhovateľom opýtala sa ho priamo čo to má znamenať, kto tie listy píše, či má nejakú známosť, nech to povie na rovnu, povedal že to čo je v listoch nie je pravda, že nevie kto mu listy píše. Aj on bol z toho nešťastný. Dôvera medzi nimi sa naštrbila, rovnako aj dôvera medzi ním a jeho rodinou. Aj on to cítil. Aj ona chvíľami pochybovala.

Svedkyňa C. D. - dcéra odporkyne na pojednávaní uviedla, že navrhovateľa pozná z autobusu od r. 2011. Listy písali s mamou. Navrhovateľ začal za nimi chodiť, povedal že príde k nim domov na kávu, dal mame telefónne číslo, ona mu volala, nedvíhal telefón, preto začali písať listy. Listy adresovali Veolii, Základnej škole, jeho dcéram, manželke, obyvateľom obce S.. Navrhovateľ sa jej prihováral, že má pekné prsia, povedala to mame, preto písali listy, je na invalidnom dôchodku pre diagnózu detská mozgová obrna.

Svedok E. P. - kolega navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že je hrozné čo sa navrhovateľovi prihodilo. Dozvedeli sa o tom aj v práci. Niektorí kolegovia začali po navrhovateľovi vykrikovať "kurevník, sukničkář, Casanova". Takto po ňom vykrikovali kolegovia v práci, rozoberali to keď hodili na kávu. Stále navrhovateľa takto ohlasovali, vedelo sa to aj na mestskej doprave, riešil to aj vedúci a aj bývalý vedúci. Listy chodili navrhovateľovi aj do roboty, aj domov. Čo bolo v listoch nevie. Vie, že tam vypisovala všelijaké veci, že navrhovateľ obťažuje ženy. Z počutia vie, že navrhovateľ mal dostať výpoveď. Vedúci chcel zakročiť, potrestať ho. Určite sa to u vedúceho riešilo. Celé toto obdobie trvalo možno aj rok, ešte aj teraz to chlapov drží. Volajú na navrhovateľa "Pod' s nami na kávu Casanova". Raz to počul od tých, raz od iných. Je pravda, že intenzívne to bolo v období, keď to prepuklo. Postupne to ustupuje. Na začiatku to bolo na dennom poriadku. Navrhovateľ prestal chodiť medzi nich. Radšej sedí sám vonku. Keď majú prestoj tak sa stretávajú na stanici v bufete na káve. Tam najviac debatujú. Navrhovateľ prestal chodiť medzi nich, chodil ako bez duše. Nie je to on čo to býval pred 4 rokmi. Hovoril, že manželka mu neverí, ani dcéry. Sám si najskôr myslel, že navrhovateľ tak ako každý chlap by to aj mohol spraviť, že niečo by na tom aj mohla byť pravda, prečo inak by niekto niečo také písal. S odstupom času tomu neverí.

Svedok C. S. - kolega navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že ich pracovný kolektív je veľký. Je vďačný na takéto veci, na rozširovanie takýchto tém. Dozvedel sa o tom na jar r. 2012. Mali poradu vodičov mestskej dopravy, kde ako jedným z bodov bol prístup vodičov k zákazníkom. Navrhovateľ bol daný na pranier, že takéto chovanie spoločnosť netoleruje, že v súčasnosti prebieha šetrenie políciou, že z toho budú vyodené dôsledky. Vedúci sa vyjadroval tak, že ako vodiči sa nemajú správať nemiestne, nútene a vtieravo, dávať zákazníkom návrhy, že sa nájdu aj vodiči, ktorým sa to stáva a potom sú toho plné médiá. V práci sa o tom rozprávalo, brali to tak, že sa to stalo, že navrhovateľ obťažoval cestujúce. Takto sa to rozprávalo v kolektíve. Vyhľadal navrhovateľa, chcel vedieť čo je pravda, navrhovateľ mu povedal, že to nie je pravda, že chce očistiť svoje meno. Neskôr sa v kolektíve rozšírilo aj to, že chodili listy, aj na firmu, aj k nemu domov. Hovorilo sa, že v listoch sa píše o tom, že navrhovateľ obťažuje ženy, mladé dievčatá že lanári do autobusu. Tieto reči a celé toto trvalo asi trištvrte roka, potom bolo chvíľu ticho,

potom sa to objavilo v médiách, sem tam na to príde aj v súčasnosti a žartom sa to pripomenie. Videl na navrhovateľovi, že to na neho dopadalo, že s tým bojoval, každý by zle znášal ohováranie. Navrhovateľ sa mu zdôveril, že manželka to zle znáša, je zmätená, nevie čo si má o tom myslieť. Tých listov chodilo veľa, na všelijaké adresy. Neskôr sa to zlepšilo, ale v tej dobe to bolo ťažké, zlé. Odstup kolektívu tam bol, ľudia sa s ním nedružili, keď bola skupina ľudí, ktorá sa rozprávala, prišiel tam navrhovateľ, tak zostalo ticho. Ľudia sa držia od neho bokom, správajú sa zdržanlivo, stavajú sa odmietavo.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania svedkov, oboznámením sa s obsahom spisu a to návrhom, trestným rozkazom sp. zn. 5T/143/2013, platobným rozkazom, odporom, vyjadrením navrhovateľa k odporu, správou z psychologickéj ambulancie zo dňa 28.5.2014, vyjadrením odporkyne zo dňa 9.7.2014, článkami z tlače, vyjadrením zamestnávateľa navrhovateľa, spisom OS Nitra sp.zn. 5T/143/2013 a zistil tento skutkový a právny stav :

Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 5T 143/2013 zo dňa 28.11.2013, právoplatným dňa 18.12.2013 bola odporkyňa uznaná za vinnú, že od presne nezisteného času v mesiaci február 2012 do mesiaca mája 2013 zasielala opakovane prostredníctvom pošty listové zásielky a pohľadnice s rôznymi odosielateľmi, ale aj anonymné listy na navrhovateľa, v ktorých uvádzala, že je úchyl, kurevník, zväzda hlavne mladé dievčatá, zvoľáva ich do autobusu, láka na stretnutia, obchytkáva ich a inak obťažuje, že ho všetci prezývajú starý vytrtkaný kokot, alebo trtkáč. Tiež uvádzala, že sa mal kurviť a sexuálne obťažovať ženy, ktorým platí za sexuálne služby, že meškáva na autobusových linkách, že vyštvá C. N. z linky, nevydáva cestujúcim riadne cestovné lístky, že s autobusom zachádza k nákupnému centru Polygon v L., kde zaparkuje autobus, a odprevádza ženy. Pričom listy boli adresované zamestnávateľovi navrhovateľa spoločnosti VEOLIA Transport Nitra a.s. kde pracuje ako vodič autobusu, tiež boli zasielané jeho manželke S. N., jeho dcéram B. a X. N., na Obecný úrad v obci I., na Poštu v obci I., do Základnej školy v obci I., a iným osobám. Tým spáchala prečin ohovárania podľa § 373 odsek 1 Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Navrhovateľ ako poškodený bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Navrhovateľ navštevuje Psychologickú ambulanciu PhDr. C. K. PhD. od 26.6.2013, počas terapie pozorovala akútne zhoršenie stavu 16.8.2013, diagnostikovala stredne ťažký stupeň depresie, navrhovateľ má neustále striedavé depresívne epizódy so stavom remisie.

Odporkyňa ospravedlňujúci list zaslala rodine navrhovateľa a uverejnený bol aj v regionálnom denníku "MY Nitrianske noviny".

Celá kauza bola zverejnená aj v tlači - v Nitrianskych novinách vyšiel dňa 22.7.2013 článok s nadpisom "Cestujúca urobila vodičovi zo života peklo", uverejnený bol aj ospravedlňujúci sa list odporkyne. Článok vyšiel aj dňa 19.7.2013 v internetovom denníku cas.sk s nadpisom "Za výčiny z nešťastnej lásky jej hrozia dva roky basy!" Okrem toho bola podľa tvrdenia odporkyne kauza odvysielaná aj v televízii v TV Markíza a TV JOJ. Odporkyňa tvrdila, že kauzu v médiách zverejnil navrhovateľ, navrhovateľ to popieral, svedkyňa S. N. uviedla, médiá kontaktovali policajti.

Z vyjadrenia zamestnávateľa navrhovateľa súd zistil, že navrhovateľ u nich pracuje ako vodič z povolania, potvrdili, že od začiatku r. 2012 do mája 2013 do ich spoločnosti chodili rôzne listové zásielky a pohľadnice podpísané rôznymi odosielateľmi, aj anonymné listy, v ktorých bola hrubo osočovaná osoba navrhovateľa. Okrem iných vecí sa uvádzalo, že meškáva na autobusových linkách, že nevydáva cestujúcim riadne cestovné lístky, že s autobusom zachádza k nákupnému centru POLYGON v L., kde v zaparkovanom autobuse odprevádza ženy a ďalšie iné narážky týkajúce sa jeho sexuálneho života s cudzími ženami. Navrhovateľ bol personálne riešený a upozornený, že ako náhle sa preukáže pravdivosť týchto tvrdení, bude mu daná okamžitá výpoveď z pracovného pomeru. Na základe týchto skutočností boli u navrhovateľa uskutočňované viaceré kontroly výkonu práce, niekedy aj dvakrát denne. V týchto kontrolách pokračujú sporadicky až doteraz. Napriek tomu, že sa v trestnom konaní preukázalo, že tieto informácie sú vymyslené, navrhovateľ má od tej doby u zamestnávateľa spochybnenú povesť ako aj dôveru. Je pod zvýšenou kontrolou, vedeniu spoločnosti je známe, že jeho spolupracovníci a kolegovia sa na jeho adresu vyjadrujú posmešne, čo mu znepríjemňuje život.

Zo svedeckej výpovede S. N. - manželky navrhovateľa vyplynulo, že ich manželský život sa narušil, hádali sa, nemajú pokojný život, intímne spolu nežijú, je medzi nimi nedôvera, navrhovateľ bol v listoch pošpinený, uvažovala o rozvoде, bola to hanba po celej dedine, narušené vzťahy medzi nimi boli, možno o navrhovateľovi aj pochybovala, na druhej strane mu verila.

Zo svedeckých výpovedí B. N. a X. N. - dcér navrhovateľa vyplynulo, že po listoch sa situácia radikálne zmenila, prestali s navrhovateľom komunikovať, chodili neskoro z práce domov, aby sa s ním nemuseli stretnúť, prestali navrhovateľovi veriť, zrútil sa im svet, ich vzťah nie je taký aký býval.

Zo svedeckej výpovede Y. T. - rodinnej priateľky vyplynulo, že rodina navrhovateľa je rozhasená doteraz, bola to pre nich veľká psychická záťaž, po dedine sa šírili reči, teraz je z nich utiahnutá rodina, prestali chodiť aj do kostola, ťažko to znášali, pri spoločných stretnutiach boli bez nálady, manželka navrhovateľa mala veľmi ťažké chvíle, často uvažovala o rozvoде, aj navrhovateľ bol z toho nešťastný, dôvera medzi nimi sa naštrbila.

Zo svedeckej výpovede C. D. - dcéry odporkyne vyplynulo, že listy písali s odporkyňou, adresovali ich zamestnávateľovi navrhovateľa, Základnej škole, jeho dcéram, manželke, obyvateľom obce S..

Zo svedeckých výpovedí kolegov navrhovateľa E. P. a C. S. vyplynulo, že kolegovia po navrhovateľovi vykrikovali, že je sukničkář, Casanova, rozoberalo sa to v práci, riešil to aj vedúci, navrhovateľ prestal chodiť medzi nich, chodil ako bez duše, nie je to on čo to býval, brali to tak, že sa to stalo, že navrhovateľ obťažoval cestujúce, odstup kolektívu tam bol, ľudia sa držia od neho bokom, správajú sa zdržanlivo, odmietavo.

Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka a je v rozpore s povinnosťami pôvodcu zásahu, stanovenými právnym poriadkom. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje práva chránené ustanovením § 11 OZ. Neoprávneným zásahom môžu byť aj pravdivé tvrdenia, ktoré sa dotýkajú intímnej sféry života občana, pretože tie sú tiež chránené ustanovením § 11 OZ. Právo na ochranu osobnosti /tzv. osobnostné právo/ prináleží každej fyzickej osobe. Výpočet jednotlivých zákonom chránených zložiek osobnosti je v § 11 OZ uvedený len príkladmo. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene, či nezavinene, vedome alebo nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následku, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby. Konanie odporkyne súd považoval za neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľa spôsobilý privodiť mu ujmu osobnosti človeka. Navrhovateľ tak ako každý človek má s poukazom na § 11 OZ právo na ochranu svojej osobnosti, svojho súkromia, pričom právo na ochranu súkromia zahŕňa široký rozsah života človeka - právo na ochranu intímneho života, citového života, priateľských vzťahov, rodinných vzťahov a podobne, do ktorého mu odporca zasiahol svojím konaním. V konaní bolo jednoznačne a bez pochybností preukázané, že odporkyňa písala listy s vulgárnym obsahom po dobu asi 16 mesiacov v období od februára 2012 do mája 2013, a zasielala ich zamestnávateľovi navrhovateľa, manželke a

dcéram navrhovateľa, na Obecný úrad v obci I., na Poštu v obci I., na Základnú školu v obci I. ako aj iným osobám, čím sa dopustila prečinu ohovárania, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Uvedené konanie odporkyne nebolo sporné, vyplýva to zo spisu OS Nitra sp.zn. 5 T 143/2013, zo svedeckých výpovedí svedkov S. N., X. N., B. N., Y. T., C. D., E. P., C. S. ako aj písomného vyjadrenia zamestnávateľa navrhovateľa. Sama odporkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 18.3.2015 priznala, že zasiahla do osobnostných práv navrhovateľa. S poukazom na dokazovanie vykonané v tomto konaní súd dospel k záveru, že odporkyňa svojím konaním zasiahla výrazným spôsobom do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, rozvrátila manželský a rodinný život navrhovateľa, čo potvrdili v konaní vypočuté svedkyne S. N., B. N., X. N. a Y. T., pretože najbližší rodinní príslušníci navrhovateľovi aj verili, aj neverili, každopádne do rodiny bola vnesená neistota, nervozita, stres, pochybnosti, manželka navrhovateľa uvažovala o rozvode, dcéry sa správali k navrhovateľovi s odstupom a nedôverou, bola poškodená dobrá povesť navrhovateľa, jeho dôstojnosť o občianska česť v obci I., kde žije, pretože listy boli adresované na Obecný úrad, na Poštu, na Základnú školu, nie je to bežná vec, vyplýva to z ľudskej povahy a ľudskej zvedavosti, že takáto udalosť sa preberá, ľudia sa o nej rozprávajú, sú zvedaví ako to bolo, ako sa to stalo a čo sa stalo, či je to pravdy, aj v predmetnej veci sa táto záležitosť v obci I. preberala, vyjadrila sa tak svedkyňa Y. T., ktorá uviedla, že na dedine je to tak, že polovica uverí a druhá polovica vyrýva a posmeškuje, svedkyňa B. N. potvrdila, že sa stretla s ukazovaním na ulici, odmietavými postojmi, svedkyňa S. N. potvrdila, že aj jej kolegyne mali o listoch a ich obsahu vedomosť, keď sa jej pýtali čo to má za manžela, hanba bola po celej dedine. K porušeniu osobnostných práv navrhovateľa došlo aj v pracovnej oblasti, bolo poškodené jeho dobré meno u zamestnávateľa, u kolegov v práci, spochybnená bola jeho dobrá povesť a dôvera, vyplýva z potvrdenia zamestnávateľa, ktorý sa vyjadril, že navrhovateľ bol personálne riešený, je pod zvýšenou kontrolou, zo svedeckých výpovedí E. P. a C. S. vyplýva, že na adresu navrhovateľa sa jeho kolegovia vyjadrovali a aj teraz sa občas ešte vyjadrujú posmešne, čo mu v práci znepríjemňuje život. To, že navrhovateľ pod tlakom udalostí má zdravotné problémy psychického charakteru, vyplýva z potvrdenia psychológa PhDr. K., ktorá potvrdila, že navrhovateľ má striedavé depresívne epizódy so stavom remisie. Zásah do osobnostných práv navrhovateľa dosahoval takú intenzitu, ktorá požíva právnu ochranu podľa citovaných zákonných ustanovení OZ, navrhovateľ v konaní uniesol dôkazné bremeno a preukázal jednoznačne a bez pochybností, že v značnej miere bola znížená jeho dôstojnosť a vážnosť v rodine, obci, v zamestnaní tak ako to vyžaduje zákon v § 13 OZ. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ je samostatný právny prostriedok ochrany fyzickej osoby výnimočného charakteru v tom zmysle, že jeho použitie prichádza do úvahy len v tých kvalifikovaných prípadoch, keď - objektívne posudzované - došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere, čo navrhovateľ preukázal. Zadošťučinenie v peniazoch môže súd podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezдалa postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. To je jediná podmienka priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Závažnosť ujmy treba posudzovať aj vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, ktoré vznikli. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase vnímala aj každá iná fyzická osoba. Titulom náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľ požadoval od odporkyne zapltenie sumy 25.000 eur, túto sumu súd považoval za neprimerane vysokú, a priznal navrhovateľovi sumu 8.000 eur, čo považoval za postačujúcu sumu s poukazom na vykonané dokazovanie a ujmu spôsobenú navrhovateľovi, pričom súd mal za to, že len písomné ospravedlnenie nie je postačujúce a odporkyňa by mala niesť zodpovednosť za svoje konanie aj tým, že zaplatí navrhovateľovi náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu. Výšku nemajetkovej ujmy určuje súd na základe voľnej úvahy, pri rozhodovaní berie do úvahy závažnosť ujmy, ku ktorej došlo a okolnosti, za ktorých k ujme došlo. Rozhodnutie súdu bude pôsobiť preventívne, generálne aj na verejnosť, aj keď bude súdom priznaná navrhovateľovi nemajetková ujma vo výške 8.000 eur, toto nie je pre súd dostatočný argument na to, aby priznal navrhovateľovi nemajetkovú ujmu vo výške 25.000 eur. Súd súhlasí s tým, že došlo k vážnemu a výraznému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, nie však až v takej miere, ktorá by odôvodňovala priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 25.000 eur, pretože aj keď manželka navrhovateľa priznala, že uvažovala o rozvode manželstva, k rozvodu ich manželstva nakoniec nedošlo, dcéry si hľadajú cestu k navrhovateľovi, v práci posmešky ustali, z času na čas sa ešte stále objavujú a navrhovateľ je v práci pod zvýšeným dohľadom, ale zo zamestnania prepustený nebol, ani sa jeho pracovná pozícia nezmenila. Výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu tak, aby bola zabezpečená jednak požiadavka primeraného zadošťučinenia za vzniknutú nemajetkovú

ujmu ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie sa. Súd pri určení peňažnej náhrady prihliadol na to, že zásah trval asi 16 mesiacov, následky vzniknuté u navrhovateľa, ktorými sú zhoršenie jeho psychického stavu, zhoršenie vzťahov rodine, na pracovisku, v obci, nie sú trvalé a neodstrániteľné následky, pretože súd je toho názoru, že postupne, plynutím času sa vzťahy dajú usporiadať, navrhovateľ zotrval v manželstva ako aj v zamestnaní. Odporkyňa sa bránila tým, že s navrhovateľom mali intímny vzťah, že sa do neho zaľúbila, že on potom začal obťažovať jej postihnutú dcéru, to však v konaní preukázané nebolo a ak chcela chrániť dcéru, mala na to použiť iné právne prostriedky a nie spôsob, ktorý si zvolila, pričom listy písala úmyselne, nekonala z neobstaranosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 8.000 eur a vo zvyšnej časti náhrady nemajetkovej ujmy súd návrh zamietol ako nedôvodný.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením v lehote 30 dní po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.